

Arrest

**nr. 129 130 van 10 septemeber 2014
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 7 juli 2014 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juni 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij G. Z. en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat B. SOENEN, die tevens de verzoekende partij G. L. vertegenwoordigt en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk terug binnengekomen 18 april 2013 en hebben zich een tweede keer vluchteling verklaard op 2 juni 2014.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werden de dossiers van verzoekers op 11 juni 2014 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 20 juni 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissingen werden op dezelfde dag per aangetekend schrijven betekend.

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

Ten aanzien van G. Z.:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger te zijn, van Tsjetsjeense origine, en afkomstig uit Grozny, Republiek Tsjetsjenië, Russische Federatie. Op 17 april 2013 bent u samen met uw echtgenote, Gamayeva Layla (O.V. 7.692.842), in België aangekomen en op 18 april 2013 dienden jullie hier een eerste asielaanvraag in. Op 19 november 2013 nam het CGVS in jullie hoofde beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 28 april 2014 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Zonder naar jullie land van herkomst te zijn teruggekeerd, dienden u en uw echtgenote op 2 juni 2014 een tweede asielaanvraag in. In het kader van uw huidige asielaanvraag verklaart u in geval van terugkeer nog altijd vervolging te vrezen vanwege Kadyrovtsi omwille van uw vermeende betrokkenheid bij rebellenactiviteiten. U stelt van uw vriend (R.) vernomen te hebben dat uw broer (S.) in januari 2014 omwille van u door Kadyrovtsi werd meegenomen voor ondervraging. Daarna ontving hij nog een convocatie. Uw zoon (A.) werd ook in januari 2014 door hen ontvoerd en was gedurende ongeveer twee weken spoorloos verdwenen. De familie van zijn moeder slaagde erin om hem vrij te krijgen. Hij werd ondervraagd over uw verblijfplaats. Sindsdien leeft uw zoon ondergedoken. U verklaart dat uw echtgenote bij haar arrestatie eind december 2012 niet enkel geslagen maar ook verkracht werd en dat ze u dat pas recent verteld heeft. Ten gevolge van deze mishandelingen zou ze een miskraam gekregen hebben. Uw echtgenote stelt dat Kadyrovtsi ook naar haar ouderlijk huis komen op zoek naar jullie. U hebt nog een convocatie op uw naam ontvangen. Ter staving van jullie huidige asielaanvraag legden u en uw echtgenote de volgende documenten voor: een convocatie op uw naam d.d. 03/02/2014, een convocatie op naam van uw broer (S.) d. d. 27/01/2014, een kopie van het intern paspoort van uw zoon (A.), een envelop, en een brief van jullie advocaat Meester B. Soenen.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd, waartegen u geen beroep aantekende.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet [U verklaart dat uw broer (S.) omwille van uw vermeende betrokkenheid bij rebellenactiviteiten voor ondervraging werd meegenomen door Kadyrovtsi. Ook uw zoon (A.) werd omwille van u ontvoerd door Kadyrovtsi en ondervraagd over uw verblijfplaats. U stelt dat uw echtgenote u pas recent verteld heeft dat zij bij haar arrestatie eind december 2012 ook werd verkracht. Uw echtgenote verklaart dat Kadyrovtsi naar haar ouderlijk huis komen op zoek naar jullie], moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een gebrek

aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Met betrekking tot de convocaties die u aanbrengt ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet, kan vooreerst worden opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in de Noord-Kaukasus, met name in Tsjetsjenië, een hoge graad van corruptie heerst en allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden waardoor de bewijswaarde ervan op zich al relatief is. Bovendien moet worden vastgesteld dat uit deze stukken inhoudelijk niet blijkt dat er enig verband zou bestaan met de door u beschreven asielmotieven die reeds ongeloofwaardig werden bevonden. Uit de convocaties blijkt namelijk slechts dat u wordt opgeroepen voor ondervraging als getuige en uw broer (S.) in de hoedanigheid van verdachte wordt opgeroepen, maar er wordt verder geen melding gemaakt om wat voor zaak het precies gaat noch wat de concrete aanleiding was voor deze oproepingen. Bij gebrek aan geloofwaardige verklaringen die meer duidelijkheid scheppen over de omstandigheden die aan de basis liggen van de aanvullende stukken die u neerlegt en in het licht van de nood aan een individuele beoordeling terzake, zijn deze stukken op zich onvoldoende bewijskrachtig om te worden gekwalificeerd als nieuwe elementen dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt.

Wat betreft de kopie van het intern paspoort van uw zoon, kan worden opgemerkt dat dit document louter persoonlijke identiteitsgegevens van uw zoon bevat die niet betwist worden, maar verder geen informatie aanbrengt die afbreuk kan doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas.

De brief van jullie advocaat Meester Bruno Soenen bevat evenmin enige informatie die de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas kan herstellen.

De envelop tenslotte bevestigt slechts dat jullie in België post ontvangen uit de Russische Federatie, maar kan ook geen afbreuk doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de vluchtelingenstatus of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststelling blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel

geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de door u aanhaalde elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederend behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Volledigheidshalve dient er nog op gewezen te worden dat het CGVS in hoofde van uw echtgenote, Gamayeva Layla (O.V. 7.692.842), eveneens een beslissing tot weigering van inoverwegingname van haar asielaanvraag heeft genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van G. L.:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger te zijn, van Tsjetsjeense origine, en afkomstig uit Grozny, Republiek Tsjetsjenië, Russische Federatie. Op 17 april 2013 bent u samen met uw echtgenoot, Gamayev Zaendi (O.V. 7.692.842), in België aangekomen en op 18 april 2013 dienden jullie hier een eerste asielaanvraag in. Op 19 november 2013 nam het CGVS in jullie hoofde beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 28/04/2014 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Zonder naar jullie land van herkomst te zijn teruggekeerd, dienden u en uw echtgenoot op 2 juni 2014 een tweede asielaanvraag in. In het kader van uw huidige asielaanvraag verklaart u dat u nog altijd vervolging vreest vanwege Kadyrovtsi omwille van de problemen van uw echtgenoot. U stelt dat u niet eerder verteld hebt dat u bij uw arrestatie in december 2012 niet enkel geslagen maar ook verkracht werd waardoor u een miskraam gekregen hebt. U verklaart van uw nicht (K.) vernomen te hebben dat Kadyrovtsi naar uw ouderlijk huis komen op zoek naar u en uw echtgenoot. Ter staving van jullie huidige asielaanvraag legden u en uw echtgenoot de volgende documenten voor: een convocatie op zijn naam, een convocatie op naam van zijn broer (S.), een kopie van het intern paspoort van zijn zoon (A.), en een brief van jullie advocaat Meester B. Soenen.

B. Motivering

U baseert uw tweede asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot, Gamayev Zaendi (O.V. 7.692.842). In het kader van de door hem ingediende tweede asielaanvraag heb ik een beslissing genomen van weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden dat er nieuwe elementen aan de orde zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

De beslissing van uw echtgenoot werd als volgt gemotiveerd:

"Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus

omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd, waartegen u geen beroep aantekende.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet [U verklaart dat uw broer (S.) omwille van uw vermeende betrokkenheid bij rebellenactiviteiten voor ondervraging werd meegenomen door Kadyrovtsi. Ook uw zoon (A.) werd omwille van u ontvoerd door Kadyrovtsi en ondervraagd over uw verblijfplaats. U stelt dat uw echtgenote u pas recent verteld heeft dat zij bij haar arrestatie eind december 2012 ook werd verkracht. Uw echtgenote verklaart dat Kadyrovtsi naar haar ouderlijk huis komen op zoek naar jullie], moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Met betrekking tot de convocaties die u aanbrengt ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet, kan vooreerst worden opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in de Noord-Kaukasus, met name in Tsjetsjenië, een hoge graad van corruptie heerst en allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden waardoor de bewijswaarde ervan op zich al relatief is. Bovendien moet worden vastgesteld dat uit deze stukken inhoudelijk niet blijkt dat er enig verband zou bestaan met de door u beschreven asielmotieven die reeds ongeloofwaardig werden bevonden. Uit de convocaties blijkt namelijk slechts dat u wordt opgeroepen voor ondervraging als getuige en uw broer (S.) in de hoedanigheid van verdachte wordt opgeroepen, maar er wordt verder geen melding gemaakt om wat voor zaak het precies gaat noch wat de concrete aanleiding was voor deze oproepingen. Bij gebrek aan geloofwaardige verklaringen die meer duidelijkheid scheppen over de omstandigheden die aan de basis liggen van de aanvullende stukken die u neerlegt en in het licht van de nood aan een individuele beoordeling terzake, zijn deze stukken op zich onvoldoende bewijskrachtig om te worden gekwalificeerd als nieuwe elementen dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt.

Wat betreft de kopie van het intern paspoort van uw zoon, kan worden opgemerkt dat dit document louter persoonlijke identiteitsgegevens van uw zoon bevat die niet betwist worden, maar verder geen informatie aanbrengt die afbreuk kan doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas.

De brief van jullie advocaat Meester Bruno Soenen bevat evenmin enige informatie die de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas kan herstellen.

De envelop tenslotte bevestigt slechts dat jullie in België post ontvangen uit de Russische Federatie, maar kan ook geen afbreuk doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de vluchtelingenstatus of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststelling blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de door u aanhaalde elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederend behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroepen verzoekers zich op de schending van artikel 57/6/2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet) *juncto* de materiële motiveringsverplichting, van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de vreemdelingenwet, van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de zorgvuldigheidsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van het "*principe van onpartijdigheid (fair play) van de bestuurlijke overheid*".

Verzoekers menen dat de commissaris-generaal hun huidige asielaanvraag met een grote vooringenomenheid beoordeeld heeft, aangezien verwezen wordt naar de weigeringsbeslissingen die genomen werden in het kader van hun eerste asielaanvraag. Volgens verzoekers mag van de commissaris-generaal echter verwacht worden dat hij onpartijdig te werk gaat en zonder enige vooringenomenheid de (al dan niet meervoudige) asielaanvraag van een kandidaat-vluchteling beoordeelt.

Verder volharden verzoekers in hun verklaringen die zij aflegden in het kader van hun eerste asielaanvraag. Zij wijzen erop dat zij heden nieuwe, concrete gebeurtenissen naar voren brengen. Zij menen dat de redenering in de bestreden beslissingen ertoe leidt dat eens een asielrelaas als ongeloofwaardig werd beoordeeld door de Belgische asielinstanties, zelfs belangwekkende bijkomende verklaringen, dan wel het bijbrengen van originele documenten de vermeende ongeloofwaardigheid niet zou kunnen herstellen.

Wat betreft de neergelede convocaties vinden verzoekers de verwijzing naar de informatie in het administratief dossier omtrent de hoge graad van corruptie in Tsjetsjenië té algemeen en té stereotiep. Er werd geen effectieve controle van de authenticiteit van de neergelegde convocaties verricht, aldus verzoekers. Dat in de convocaties niet wordt verwezen naar de door verzoekers beschreven asielmotieven en dat geen melding wordt gemaakt om wat voor een zaak het precies gaat of wat de concrete aanleiding was voor deze oproepingen, impliceert volgens verzoekers niet dat de neergelegde convocaties niet authentiek zouden zijn. Zij voeren aan dat de commissaris-generaal geen objectieve informatie aanbrengt waaruit blijkt dat dergelijke vermeldingen in oproepingen verwacht mogen worden.

Vervolgens stellen verzoekers in onderhavig verzoekschrift het volgende:

"In de bestreden beslissing wordt vervolgd dat 'bij gebrek aan geloofwaardige verklaringen die meer duidelijkheid scheppen over de omstandigheden die aan de basis liggen van de aanvullende stukken die u neerlegt en in het licht van de nood aan een individuele beoordeling terzake...'. De Commissaris-generaal stelt dat de verzoekers geen geloofwaardige verklaringen hebben afgelegd die meer duidelijkheid scheppen over de omstandigheden die aan de basis liggen van de aanvullende stukken, doch de Commissaris-generaal laat weliswaar na om de aanvullende verklaringen van de verzoekers aangaande deze aanvullende stukken te beoordelen. Verwijzing naar de voorheen vastgestelde vermeende ongeloofwaardigheid kan bezwaarlijk als een beoordeling van de aanvullende verklaringen worden beschouwd. De Commissaris-generaal geeft aan dat een individuele beoordeling van de nieuwe documenten noodzakelijk is, doch laat weliswaar na om een individuele beoordeling uit te voeren. Begrijp wie begrijpe kan..."

Verzoekers menen dat het feit dat tweede verzoekende partij tijdens haar aanhouding in december 2012 werd verkracht, door de commissaris-generaal volledig genegeerd wordt. Dit incident was voor haar een erg traumatiserende ervaring, waarvoor zij zich schaamt. Onder verwijzing naar het Algemeen Ambtsbericht Russische Federatie van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van juni 2013 wijzen verzoekers erop dat zij in haar land van herkomst geen aangifte kan doen van het seksueel geweld dat haar werd aangedaan en dat vrouwen in Tsjetsjenië ondergeschikt zijn. Zij vreest bovendien het sociale stigma, verstoting door familie en gemeenschap *et cetera*. Tevens vreest zij eerwaak vanwege haar broer of echtgenoot en verwijst zij dienaangaande naar het voormeld Algemeen Ambtsbericht Russische Federatie.

Verzoekers hebben een kopie van het binnenlands paspoort van hun zoon (A.) voorgelegd. Zij vrezen dat hij het slachtoffer zal worden van hun problemen. Hun verklaringen omtrent de ontvoering van hun zoon vinden steun in objectieve informatie, met name het voormeld Algemeen Ambtsbericht Russische Federatie, aldus verzoekers.

Wat betreft de envelop stellen verzoekers dat hieruit blijkt dat zij uit veiligheidsoverwegingen voorzorgsmaatregelen hebben moeten nemen teneinde originele stukken in België te kunnen ontvangen, hetgeen aantoont dat zij effectief vrezen dat de Tsjetsjeense autoriteiten hun verblijfplaats zullen achterhalen.

Verder voeren verzoekers aan dat de commissaris-generaal de veiligheidssituatie enkel beoordeeld in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, doch het feit negeert dat de burgers het risico lopen op mensonwaardige en vernederende behandelingen in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Zij verwijzen naar het Algemeen Ambtsbericht Noordelijke Kaukasus van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van januari 2012, een rapport van het US Department of State en een rapport van Amnesty International en menen dat er wel degelijk een reëel risico bestaat op schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.1.2. Verzoekers voegen bij hun verzoekschrift het Algemeen Ambtsbericht Russische Federatie van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van juni 2013 (stuk 4).

2.1.3. Verweerder brengt per drager op 22 augustus 2014 samen met een aanvullende nota de COI Focus "TSJETSJENIË – Veiligheidssituatie" van 23 juni 2014 bij.

Ter terechtzitting wordt aan verzoeker de mogelijkheid geboden om een (schriftelijke) repliek in te dienen binnen de 8 dagen conform artikel 39/76 van de vreemdelingenwet en wordt de zaak verder gezet op 8 september 2014 om 11 uur. Verzoeker dient geen schriftelijke repliek in binnen de

vastgestelde termijn. Op 8 september 2014 om 15u26, 4 uur na het sluiten van de debatten, stuurt verzoeker per faxbericht een repliek. De repliek wordt uit de debatten geweerd.

Ter terechtzitting legt verzoeker nog een geschreven nota voor met vertaling waarin hij vraagt om medeleven.

2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.1. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat de door verzoekers in het kader van hun tweede asielaanvraag afgelegde verklaringen betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat zij in het kader van hun vorige asielaanvraag hebben uiteengezet, met name dat zij vervolgd worden door Kadyrovtsi omwille van de vermeende betrokkenheid van eerste verzoekende partij bij rebellenactiviteiten. Verzoekers eerste asielaanvraag werd geweigerd wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid.

2.3.2. Ter ondersteuning van hun tweede asielaanvraag leggen verzoekers de volgende documenten voor: een convocatie op naam van eerste verzoekende partij van 3 februari 2014, een convocatie op naam van (S.), de broer van eerste verzoekende partij, van 27 januari 2014, een kopie van het intern paspoort van (A.), de zoon van eerste verzoekende partij, een envelop en een brief van hun advocaat meester Soenen.

Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere

weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.3.3. Met betrekking tot de door verzoekers naar aanleiding van hun tweede asielaanvraag afgelegde verklaringen, wordt in de bestreden beslissingen terecht opgemerkt als volgt: *“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet [U verklaart dat uw broer (S.) omwille van uw vermeende betrokkenheid bij rebellenactiviteiten voor ondervraging werd meegenomen door Kadyrovtsi. Ook uw zoon (A.) werd omwille van u ontvoerd door Kadyrovtsi en ondervraagd over uw verblijfplaats. U stelt dat uw echtgenote u pas recent verteld heeft dat zij bij haar arrestatie eind december 2012 ook werd verkracht. Uw echtgenote verklaart dat Kadyrovtsi naar haar ouderlijk huis komen op zoek naar jullie], moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.”* Er kan inderdaad niet worden ingezien om welke reden een herhaling van dezelfde ongeloofwaardige asielmotieven in een opeenvolgende asielaanvraag erop zou wijzen dat deze motieven wel degelijk geloofwaardig zouden zijn. Waar verzoekers de commissaris-generaal vooringenomenheid verwijten, dient opgemerkt dat verzoekers geen concrete gegevens aanbrengen waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat hun asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissingen kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Ook de door verzoekers in het kader van huidige asielaanvraag voorgelegde documenten (zie sub 2.3.2.) vermogen niet verzoekers geloofwaardigheid te herstellen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beoordeelt deze documenten correct als volgt: *“Met betrekking tot de convocaties die u aanbrengt ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet, kan vooreerst worden opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in de Noord-Kaukasus, met name in Tsjetsjenië, een hoge graad van corruptie heerst en allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden waardoor de bewijswaarde ervan op zich al relatief is. Bovendien moet worden vastgesteld dat uit deze stukken inhoudelijk niet blijkt dat er enig verband zou bestaan met de door u beschreven asielmotieven die reeds ongeloofwaardig werden bevonden. Uit de convocaties blijkt namelijk slechts dat u wordt opgeroepen voor ondervraging als getuige en uw broer (S.) in de hoedanigheid van verdachte wordt opgeroepen, maar er wordt verder geen melding gemaakt om wat voor zaak het precies gaat noch wat de concrete aanleiding was voor deze oproepingen. Bij gebrek aan geloofwaardige verklaringen die meer duidelijkheid scheppen over de omstandigheden die aan de basis liggen van de aanvullende stukken die u neerlegt en in het licht van de nood aan een individuele beoordeling terzake, zijn deze stukken op zich onvoldoende bewijskrachtig om te worden gekwalificeerd als nieuwe elementen dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt. Wat betreft de kopie van het intern paspoort van uw zoon, kan worden opgemerkt dat dit document louter persoonlijke identiteitsgegevens van uw zoon bevat die niet betwist worden, maar verder geen informatie aanbrengt die afbreuk kan doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas. De brief van jullie advocaat Meester Bruno Soenen bevat evenmin enige informatie die de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas kan herstellen. De envelop tenslotte bevestigt slechts dat jullie in België post ontvangen uit de Russische Federatie, maar kan ook geen afbreuk doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas.”* In onderhavig verzoekschrift komen verzoekers dienaangaande immers niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen evenwel de motieven van de bestreden beslissingen niet kan weerleggen. Verzoekers brengen bovendien geen stukken bij waaruit blijkt dat de door de commissaris-generaal aan het administratief dossier toegevoegde informatie in verband met de hoge graad van corruptie in Tsjetsjenië (zie map ‘Landeninformatie’) onjuist of achterhaald is.

Waar verzoekers aanvoeren dat de commissaris-generaal de beweerde verkrachting van tweede verzoekende partij volledig negeert, dient opgemerkt dat deze verkrachting zou hebben plaatsgevonden in het kader van een reeds ongeloofwaardig bevonden asielrelaas. Het volharden in de verklaringen afgelegd in het kader van de eerste asielaanvraag en het toevoegen van een bijkomend element aan deze verklaringen, kan *in casu* niet de geloofwaardigheid van deze verklaringen herstellen. Waar het verzoekschrift stelt dat tweede verzoekende partij eerwraak vanwege haar broer of haar echtgenoot vreest wegens de vermeende verkrachting, dient tevens opgemerkt dat zij zich momenteel met haar echtgenoot in België bevindt en zij een gezamenlijk verzoekschrift indienden. Dat tweede verzoekende partij aanvoert in het kader van een eerwraak door haar echtgenoot vermoord te worden en tegelijkertijd met haar echtgenoot bij de Raad een gezamenlijk beroep indient teneinde internationale bescherming te bekomen, doet eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

Wat betreft het aan het verzoekschrift gevoegde Algemeen Ambtsbericht Russische Federatie van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van juni 2013 (stuk 4), dient opgemerkt dat het hier louter algemene informatie betreft die geen betrekking heeft op verzoekers personen. Verzoekers dienen immers *in concreto* aan te tonen dat de nieuwe elementen die zij bijbrengen de kans dat zij in aanmerking komen voor internationale bescherming aanzienlijk groter maken in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

Uit de door de commissaris-generaal aan het administratief dossier toegevoegde (zie map 'Landeninformatie') en per drager op 22 augustus 2014 bijgebrachte (rechtsplegingsdossier, stuk 12) informatie blijkt dat, ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie er actueel niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De informatie die verweerder hanteert, is van een meer recente datum dan de informatie waarnaar verzoekers in hun verzoekschrift verwijzen. Bovendien wordt in verweerdere informatie eveneens gewezen op aanvallen en geweld in Tsjetsjenië tussen rebellen en de ordediensten, doch door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers beperkt. Aldus brengen verzoekers geen stukken bij waaruit blijkt dat de door verweerder gehanteerde informatie onjuist of achterhaald is.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoekers geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen.

Voorts wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing correct wordt gesteld als volgt: *"Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement."*

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de vluchtelingenstatus of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststelling blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de door u aanhaalde elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederend behandeling

of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement."

Er wordt geen gegrond middel aangevoerd. De bestreden beslissingen worden beaamd en in hun geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS